

From mxd.dk: Fornem branche-debut

Mike Sheridan åbnede med sin ambiente, dunkle techno, mens Michael Parsberg (til højre) sammen med Jacob Johansen (Morjac) tog over og satte et mere festligt, ekspressivt præg på showcasen.

Danish Dance Music Export har arrangeret den danske aften, club-scenens pendant til MXDs SPOT On Denmark-arrangementer rundt om i Europa. Midem i Cannes gav denne gang ikke plads til danske up-and-coming indierock håb, men i stedet til etablerede nationale som internationale danske navne, der kom i eksklusivt selskab med 200 branchefolk på klubben The Loft.

MXD og Kunststretsen er indirekte med i arbejdet omkring DDME, der selv har overtaget arrangementet - det vil sige: DDME står for de finansielle udlæg, selve arrangementet og krydsrer den know-how, der ligger i SPOT-showcases, med deres egen ekspertise på club-scenen.

Umiddelbart en enorm succes for den danske aften, som skabte en eksklusivitet og en buzz omkring festen, der kun kunne finde plads til de mest interessante af de 600 forespørgende gæsteliste-gæster. I løbet af de kommende dage kan man vurdere aftenens resultater i konkrete aftaler, og imens kan man diskutere eksport-modellen. En ting er i hvert fald sikkert: Der er en enorm tyngde, kommercielt som kunstnerisk, på den danske scene, der i aftenens løb (og i takt med den frie bars effekt) tog til fik rosende ord og skudlerklap med fra branchefolk fra ind- men primært fra udland.

- Den danske scene har enhver mulighed i udlandet. Det er den bedste musik lige nu og befinder sig på det rigtige sted på det helt rigtige tidspunkt, mente Mark Lusty fra Reverb Records.

Også lederen af Music Export Danmark havde ros til arrangementet.

- Vi er glade for at se, at Danish Dance Music Export kan gøre det muligt at afholde sådan en dansk aften. Vi har tidligere i MXD-regi holdt mange branchefestivaler for rock-scenen, og nu er turen kommet til club-scenen, pointerede Thomas Rohde på aftenen.

Rune RK, også kendt under aliaset Enur, leverede aftenens teknisk mest avancerede præstation, da han lukkede den danske aften i krydsfeltet mellem det melodiske og monotone.

Den danske aften gav plads til et relativt bredspektret program inden for club-genren - det vil sige på tværs af techno, house, urban, pop, dj's - altså mere eller mindre alt, der egner sig til en klubscene:

Ida Corr og Camille Jones, som begge har storhittet med sprøde, urban-pop-crossover-hits foran et internationalt publikum, var bare toppen af kranssekagen, der i øvrigt prydedes af den elektroniske minimalistiske trolldmand, den 17-årige Mike Sheridan, som har P3 Guld-nomineringer og pladen "I Syv Sind" med i bagagen. The Montanas, som består af Morjac og Michael Parsberg, jonglerer med udgangspunkt i et dansabelt, poppet, uadventede twist på house. Kenneth Bager bryder alle eventuelle genregrænser, som han gør på sit pladeselskab Music For Dreams i forvejen, mens Rune RK lukkede festen med skarpe mix hen mod klubben tre om natten.

Rune RK, der konstant vil have et vist "Calabria"-saxofon-hook klæbende til sit navn, teasede publikum flere gange med bidder af netop "Calabria", men udfoldede først nummeret til allersidst, mens branchefolkene til sidst formåede at åbne skjorterne og give den lidt gas i den danske club-scenes nye fase: DDME bør bygges op som et musikalsk brand. Modsat MXD-modellen, som går ud på at skabe et rum for nye skud på den danske musikstamme via SPOT Festivalen i Århus og pull-metoder, så går Oliver Zähringer og L.F. Stavring, der udgør DDME-stemplet, ind for at sende danske kunstnere, der allerede har et navn, erfaring, kvalitet og er kendt af branchen afsted til sådan en showcase.

Der bliver med andre ord skubbet en scene ned i den internationale branchefestival, og det er navne, der i forvejen har en åbning til udlandet. Umiddelbart er det to modstridende koncepter - som begge falder ind under de delvist statsstøttede organisationer - men som måske netop har hver sin styrke, hver sin berettigelse inden for hver sin genre. Så må resultaterne igen tale for sig selv og evaluere projektet.

DDME-modellen betyder også, at man bygger på et allerede eksisterende kendskab til kunstnerne - selvfølgelig muliggjort af den danske scenes kvalitet og stadige potentiale - og det gør det både nemmere at lokke branchen til festen, skabe den nødvendige buzz omkring sådan et debutarrangement, samt at finde finansiering og støtte hos kommercielle danske organisationer.

Men hvad er omvendt argumentet for, at artister som Ida Corr og Kenneth Bager behøver den slags støtte? Og hvorfor kan man ikke kombinere de etablerede kunstnere med vækstlaget - ellers kan dette tælle som en opfordring for fremtiden?!

Du kan finde reaktioner fra nogle af gæsterne, L.F. Stavring samt MXD-chef Thomas Rohde andetsteds her på siden. Vi har desuden et interview med Ida Corr og Camille Jones, samt en længere reportage fra den danske aften på Midem.